

разсърдени, отвърждали, какви сте вие хора, искате да смѣняват князетѣ „когато ви скимне, ние сме народѣ, ние си сакаме княза“. Изобщо лошо е днесъ за „сюртуклиитѣ“. На-смалко не набили и полицмейстора (въ цивилно облѣкло). Миларова го пипнали и хубаво го натупали, съ мъжа избѣгалъ вънъ. Потърсилъ убѣжище въ кжщата на Сарафова, тѣлпата следъ него, искали да се вмѣкнатъ тамъ, да видятъ тѣзи „зрънца“ (букви), съ които пишелъ тѣзи вестници противъ княза, да му ги разсѣемъ. Единъ викаль: този хлапакъ три пѣти си е промѣнялъ името. Другъ: кой знае да ли не е турчинъ, съблѣчете го. Цѣлъ го изпоплювали преди да го биятъ. Миле Сарафова стояла предъ кжщата. Скоро тамъ била поставена военна стража. Хората, като ги видѣли, че тичатъ, питали кого търсятъ: „Искаме едного князъ да направимъ“. Търсѣли и Милетича прошенописеца, който гледалъ да се вмѣкне въ кжщата на италиянеца тухларъ Гарибалди. — Съ това не се свършило биенето. Буботиновъ ораторствувалъ за „святинята“ конституция, искалъ да раздава своята прокламация, ала билъ битъ, като кокошка го хванали за коситѣ, ревѣлъ, освободилъ го Даскаловъ. Коста Бояджи, моятъ хазаяинъ, казалъ на селянитѣ, че сж волове, полицията го натикала въ една стая, ала той отъ прозорцитѣ викаль, че князѣтъ е вагабонтинъ. Билъ извлѣченъ отъ селянитѣ и така кърваво набитъ, че главата му на три мѣста била пробита, всичкитѣ му коси били въ кърви; билъ докаранъ съ кола въ кжщи. Двама стражари, които искали да го отърватъ, били ранени. Дерѣлъ селянитѣ въ турско време; нѣкои викали, че е лошъ човѣкъ, и жена си, каже, безъ малко не я убилъ. Билъ битъ и единъ дебелъ гражданинъ Вас. Андоновъ, търговецътъ Иванчо Костовъ (сега всички тѣ сж либерали отъ нѣколко деня), за които викали „на мене е излялъ 50 лири“, на мене толкова гроша. Питали, где е, „рунтата изедникъ“; стари смѣтки. Либералитѣ като видѣли боя, плюли си на петитѣ. Славейковъ и Цанковъ получили по нѣколко удара, Цанковъ като клоунъ скочилъ презъ керамидитѣ на уличката. Каравеловъ позеленѣлъ и изчезналъ. Петъръ Гинчевъ преbledнѣлъ и се слисалъ, потеглилъ нѣкъде си къмъ д-ръ Бонева. Ако селянитѣ биха знаели, че тукъ сж бившитѣ министри, никой не би излѣзълъ живъ. Стражаритѣ не стигали да поддържатъ реда. Воененъ патрулъ билъ поставенъ въ двора, но понеже при самия изборъ било тихо, билъ махнатъ. На 10 ч. дойдохъ да видя, ала не влѣзохъ въ двора. Полицмейсторѣтъ и 4 стражари на коне стояха предъ вратата, тамъ бѣха и Калишъ, Боди и Пезаро. Една рота отъ тетевенска дружина стоеше въ двора на министерството на вжтрешнитѣ работи, офицеритѣ стояха вънка на столове. Бурианъ бѣше вжтре, Шеферъ и Нихадъ отиваха тамъ да гледатъ, всичко бѣше свършено тихо; либералитѣ отишли